

גדליהו

אור

פרשת חיי שרה

גדליהו

לו

יתו הפשוטה הי' וכלל כל מעבודתו הבין שיש ענין ות, וזה המעלה ששכחו בו ומשקה. וממנו אנו יכולין דת האבות, כי עבודתם הוא

אליעזר הי' בזה שאף שהי' חז"ל (ב"ר נ"ט י"א) המושל ל בילרו כאאע"ה, ידע שכל שהוא עבד אברהם, ולא הי' שלו לעלמו, ולכן שיבחו חז"ל זר בזה שאמר עבד אברהם ! מעלותיו לרבו, וזהו באמת וכמו שמלינו שהדין בעבד : עבד קנה רבו, שמקנה כל ה הן הרוחניים לרבו, וכל לחפקיד רבו, וכמו שמפי' א') עבד הי' פירושו שכל שי"ת ואף בעוסקו בעניניו הוא מכווין לחועלת רבו ליעזר הוא שהי' עבד נאמן, לרבו.

רואים במיוחד בפרשתינו ר על דברי אברהם ללבן מר אל אדני אלי לא חלך בוא רש"י דברי חז"ל "אלי ח הי' לו לאליעזר ובי' מחזר זר לו אברהם לפנות אליו שים העולם, למה כתיב רמז

Why not when he first said it?

He realized that all of his greatness came from being an Ish to אברהם

He had the powers of אברהם

Why is the hint to Rebekah's daughter, and when he repeats his words?

זה רק בעת שחזר אליעזר על דבריו, הלא בעת שכחוב בתורה אולי לא תאבה הי' לריך להיות הרמז אלי כתיב, ולמה שם נכתב מלא בוי"ו ורק כאן נכתב חסר לרמז על זה, ואמר הרה"ק מקאלק זלוק"ל לפרש כי אליעזר לא הרגיש הנגיעה כלל, ורק בעת שבה לעשות חפקידו בשליחותו הי' ירא כי אולי יש לו איזה נגיעה שזה יעכזו מלקיים שליחותו, אז חזר על כל הפרשה להרגיש אם יש כאן נגיעה, ובעת שהרגיש הנגיעה אז סילק נגיעתו והלליח בשליחותו (פי' שפ"א חרל"ה ד"ה אה"ז), כי באמת הי' לו כאן חפקיד קשה, להוליח הנשמה הקדושה של רבקה מהטומאה הגדולה של בית לבן, ולכן איחא בספרים שהי' לורך בכל החפילות של אליעזר שיליח בשליחותו, ובשליחות זה לא הי' ביכולתו להלליח רק בכוחו של אברהם, ובעת ששלח אברהם את אליעזר לעשות שליחותו, נמסר לאליעזר הכוחות מאברהם שיליח בשליחותו, וזהו הפי' שלוחו של אדם כמותו, שאם השליח מצטל עלמו לדעת המשלח יש לו הכח של המשלח, ועבד יש לו מעלה על שליח, וכמו שמלינו שיש נפק"מ בהלכה שאפילו במקום שאינו מוטיל שליח יש הרבה דעות שעבד מהני, כדאי בגמ' (ב"מ י.) שיד פועל כיד בעה"כ, אבל הכל חלוי אם השליח מצטל עלמו לדעת המשלח לגמרי, והעבד הנאמן הוא אוחו שהוא לגמרי יד רבו, שמשים כל כוחותיו למען שיליח בשליחותו, אבל אם יש להשליח איזה נגיעה אז אין לו הכח של המשלח, ולא אמרינן שלוחו של אדם כמותו,

וגם לא יד עבד כיד רבו, ולכן כדי שיליח אליעזר בשליחותו הי' לריך לבעל עלמו לגמרי, ולסלק עלמו מכל נגיעה עלמית, ואז הי' ביכולתו להלליח בשליחותו, ולכן נכתב כאן אלי כתיב, שאליעזר הרגיש בעלמו שיש לו איזה נגיעה דקה, וכדי שיליח בחפקידו הי' לריך לבעל נגיעה זו. ומזה אנו רואים דרגת העבדות של אליעזר, שעשה כל מאמצים לסלק עלמו מכל נגיעה ולבעל את עלמו לאאע"ה, וידע בעלמו שכל הללחתו הוא מלד מה שהוא עבד אברהם, והכיר זה ואמר "עבד אברהם אנכי".

To receive Eli's power, he needed to give himself

was concerned about his own safety

ג

במדרש (פי"ם ב') כתיב עבד משכיל ימשול בצן מביש ובחוך אחים יחלק נחלה, עבד משכיל זה אליעזר, ומהו השכלתו? אמר כבר קללתו של אוחו האיש בידו, שמא יבא כושי אחד או צרבר אחד וישחטעבד כי מוטב לי להשחטעבד צבית הזה ולא צבית אחר, ימשול בצן מביש זה יחק שבייש את כל או"ה בשעה שנעקד וכו', חז"ל מפרשים השכלתו של אליעזר, ועיקר השכלתו הוא בזה שהכיר את מקומו, צבחינת מה שאמרו חז"ל איזהו חכם המכיר את מקומו (שפ"א חרל"ט ד"ה ובמדרש), כי טבע העבד הוא שמחפש עלות ודרכים איך להפטר מהעבדות, וכמו שאמרו עבדא בהפקירא יתחא ליה, והשכלת אליעזר הי' בזה שהבין שחפקידו הוא להיות עבד, ומזה הדרגא ח"א לו להפטר, ומה שמוטל עליו הוא לשחמש בהעבדות של אברהם שכל זה הוא מוכרת, ואדרבה העבדות הוא

He recognized his place in man's home

Most people look for ways to escape their responsibilities

He knew that it means to be an

התיקון שלו, וכמו שמפרש השפ"א כי מה שקלל נח את כנען שיהי עבד, לא הי' רק קללה, אלא שנחן לו ענה איך יכול למצוא את תיקונו, שפ"י העבדות יחי' לו תיקון. וזה הי' השכלת אליעזר שהבין שהוא עבד, ובדרגת עבד הדבר הכי טוב שביכולתו לעשות הוא להיות עבד אברהם, אבל להיות עבד בכל מלא מוצן המלה, להכניע את עלמו לגמרי לאברהם אבינו.

אברהם is his תיקון!

As an Arab, one couldnt desire a better master than him

ודבר זה נוהג בכל אדם שצריך להכיר מקומו, ולהכיר את כוחותיו הנתונים לו מן השמים, ובאלו הכוחות לעבוד את השי"ת, ולא לילך לחפש מדרגות שאינם שייך לו, וכמו שמפרש הרבי ר' בונם מפרשיסחא ז"ל דברי המדרש תנחומא שמביא על הא דכ"י ואברהם זקן בא בימים את הפסוק ברכי נפשי את ד', נפשי דייקא, שעבד את השי"ת בכוחות הנפש השייכים לו ולא בנפש אחרת, וזהו פי' זקן שאמר זה שקנה חכמה, שיש לו קנין עלמי בהחכמה, ולא כוחות שאולים, [ואולי הרמז קנה חכמה, שחכם נקרא מי שמכיר את מקומו], וזה הי' השכלת אליעזר שהכיר שהוא עבד, ולא חפש ענה להפטר מהעבדות אלא עשה חפיקו כעבד בכל רצונו ובכל כוחו.

Recognize your כוחות!

אברהם served with his כוחות

He knew himself

חשבון הזה של אליעזר נוגע הוא אלל כל אדם, ובפרט אלל בני ישיבה ביהמ"ד. כי האדם צריך לדעת כי כבר קללתו של אוחו האיש בידו, כי מה שהאדם נתקלל בעת חטא של עץ הדעת שצריך הוא לעמל נוגע לכל אחד, ואדם לעמל יולד, ואין לו ענה בשום אופן שבעולם להיפטר

We all have curse of evil to work, you cant escape it

מהעמל הזה, א"כ יש לו לעשות חשבון שמועבד להשחטעבד בבית הזה ולא בבית כושי או ברברי אחד, שמועבד לו שיהי עמלו בחורה, ולא שיטמול בעמל מלאכה, כי בין כך לא יפטור עלמו מעמל, א"כ אשרי אדם שעמלו בחורה, ובפרט בני ישיבה אשר הם כבר נמלאים בבית הזה, שכבר הם נמלאים בין כותלי הישיבה, מוטל עליהם לדעת כי לריכים הם להיות עובדים באמונה, ופירושו הוא כי יכיר את מקומו, שזה תכליתו בעולמו להיות עמל בחורה, ולא לחפש עלות וחירוים איך לפטור את עלמו משעבוד הזה, כי כל החירוים שיש לבן ישיבה שלא ללמוד או להתאחר ללימודיו הוא מטעם שיש לו הרגש שאינו רוצה להיות משועבד, ובפרט בזמנינו אשר זה כל החורבן של הדור שרוצים בהפקירות ואינם רוצים בשום עול, יש לכל אחד איזה הרגש שאינו רוצה להיות משועבד לבית הזה, ורוצה לפטור עלמו מהשעבוד, אבל בעת שיטעם חשבון הזה שבין כך הוא צריך להיות משועבד, כי האדם נצרך לעמל, וא"א לו לפטור עלמו מזה השעבוד, א"כ הלא מוטב שישחטעבד בבית הזה, משיהי' לו שעבדים אחרים. ובפרט לריכים לדעת כי העמל הוא לעובת האדם, וכמו שהקללה של נח לכנען שיהי עבד הי' לעובתו והתועלת שלו בן מה שנתקלל אדה"ר אחר חטא של עץ הדעת "קח ודרדר תלמיח", הי' זה תיקון לאדה"ר כי אחר החטא הי' צורך לעמל, וצריך האדם להיות משכיל ולהכיר את מקומו, שיהי מקומו הדי' אמות של הלכה ולהשחטעבד בבית הזה.

Might as well seek for ה'

One should not seek ways to get out of learning

Going from one to another

אמרו חז"ל (אבות פ"ג חורה עם דרך ארץ שיגיעת וכן ישיבה אשר עוסק כל הוא להשלים ביגיעתו בחו וכמו שכל בעל הבית אשר נ מלאכה יש לו שיטור לפני ה בלילה כדי לקיים חיובו של ישיבה אשר לומד כל היום הזה, כי יגיעתו ביום הוא נ מהם, וצריך הוא להתייג שניהם, ובזה דוקא הוא מק אדם לעמל יולד.

עוד אמרו במדרש שמו על אליעזר שהוא צרוך, שו ה', ואם נחוצ בן בחורה ב צרוך, ואמרו במדרש שמחון באמונה ולא מכלל ארור לכו פעמים מרגיש אדם שיש ומניעות שמונעים אותו מו וכל אלו ההסתירות הם ודרדר תלמיח לך, ובפרט גדולים המונעים את האדם לך יום בגלות שאין קללתו מו והאדם צריך לעבוד את השי שיש הסתר גדול וקשה לו ו עיקר כח האדם הוא ע"י או בספרים רמז ואמונתך בלוי הסתר עיקר העבודה ו

כי יש לו לעשות חשבון שמוטב
 הזכ ולא צבית כושי או ברברי
 לו שיהי עמלו בחורה, ולא
 גלחכה, כי בין כך לא יפטור
 כ אשרי אדם שעמלו בחורה,
 ה אשר הם כבר נמלאים צבית
 נמלאים בין כותלי הישיבה,
 דעת כי לריכים הם להיות
 ; ופירושו הוא כי יכיר את
 וכליתו בעולמו להיות עמל
 וש עלות וחירושים איך לפטור
 יד הזה, כי כל החירושים שיש
 ללמוד או להתאחר ללימודיו
 לו הרגש שאינו רוצה להיות
 בזמניו אשר זה כל החורבן
 בהפקירות ואינם רואים צום
 איזה הרגש שאינו רוצה להיות
 הזה, ורוצה לפטור עצמו
 :עת שיעשה חשבון הזה שבין
 יות משועבד, כי האדם נכרח
 ועוד צבית הזה, משיבה לו
 . וצפרע לריכים לדעת כי
 1 האדם, וכמו שהקללה של נח
 הי לעובתו והחטעלת שלו כן
 "ר אחר חטא של עץ הדעת
 ח", הי זה תיקון לאדכ"ר כי
 ורך לעמל, ולריך האדם להיות
 ח מקומו, שיהי מקומו די
 ולהשחטעד צבית הזה.

Might as well work for ה

אנחנו לא צריכים לחפש דרכים לצאת ממצוקתנו

Going from בנין טו

אמרו חז"ל (אבות פ"ב מ"ב) יפה תלמוד חורה עם דרך ארץ שיגיעת שניהם משכחת עון, ובן ישיבה אשר עוסק כל היום בחורה לריך הוא להשלים בניגעתו בחורה כיגיעת שניהם, וכמו שכל בעל הבית אשר עוסק בכל יום בעמל מלאכה יש לו שיטור לפני התפלה בצוקר ולומד צלילה כדי לקיים חיוצו של תלמוד תורה, כן בן ישיבה אשר לומד כל היום אינו נפטר מחיוב הזה, כי יגיעתו ציוס הוא רק כנגד יגיעת אחד מהם, ולריך הוא להחייגע בחורה כיגיעת שניהם, ובזה דוקא הוא מקיים את תפקידו של אדם לעמל יולד.

עוד אמרו במדרש שמלינו שכחוב בחורה על אליעזר שהוא ברוך, שאמר לבן בוא ברוך ה', ואם כחוב כן בחורה סימן שנעשה בחמת ברוך, ואמרו במדרש שמחוך ששרת אותו לדיק בחמונה ילא מכלל ארור לכלל לברוך, כי הרבה פעמים מרגיש אדם שיש לו הרבה עיכובים ומניעות שמונעים אותו מלעבוד את השי"ת, וכל אלו ההסחירות הם מהקללה של קוץ ודרדר תלמיה לך, וצפרע בגלות יש הסחרים גדולים המונעים את האדם וכמו שאמרו שאין לך יום בגלות שאין קללתו מרובה משל חברתה, והאדם לריך לעבוד את השי"ת בחמונה, כי אף שיש הסחר גדול וקשה לו אבל בזמן ההסחר עיקר כח האדם הוא ע"י חמונה, וכמו שאמרו בצפרים רמז ואמונתך צלילות, שצלילה כשיש הסחר עיקר העבודה הוא ע"י חמונה

בהשי"ת, ואם הוא עובד את השי"ת בחמונה בגלות, ובהבחינה של ארור אז ילא מכלל ארור לכלל ברוך, ויהי ביכולתו לעבוד את השי"ת מתוך הרחבת הדעת.

ולחבין מה נקרא שרת בחמונה שהי חלל אליעזר, חן מהפירוש הפשוט של חמונה, מפרש הרה"ק מקאלק שאמונה הוא "געטרייא", ופירושו כי אליעזר עשה את הכל לעובת רבו, וביטל את עצמו לגמרי לאצרהם אציו, ובכה הזה הצליח בשליחותו, כאשר ביארנו כי זה עיקר מעלת העבד אשר הוא בעל לגמרי לרבו, וזה היתה חמונתו של אליעזר, שעבד את רבו בחמונה בהתעלות שלימה לרבו.

השפ"א בפרשת שלח מזכיר באריכות כי האדם צבואו לזה העולם הוא שליח מהקב"ה לעשות שליחותו, לעסוק בחורה ומלאות בזה העולם, וכמו שכלל שליח יש לו הכח של המשלח, כן האדם צבואו לזה העולם יש לו הכח להצליח בשליחותו, כי יש לו הסיוע מלמעלה, אבל יש תנאי אחד שצריך להיות בעל לגמרי להמשלח, לבעל מעצמו כל נגיעה עצמית, ויהי מגמתו רק לעובת המשלח — פי לעשות נחת רוח ליורו, ואז יש לו הסיוע מלמעלה, וצפרע בניי אשר הם נקראים עבדים, ויד עבד כיד רבו הרי יש להם הכח מלמעלה, וכמו באליעזר שמלינו שהשביע אותו אצרהם אציו

A sign of ה' in his world
 ↓
 He gave the 3 of the 4 we who ent us!!
 But we just be in the world, the next

קודם שכלך לשליחותו, והתכלית בשבועה זו היא נתינת כח, כי אליעזר היה לריך לקיים שליחות קשה מאוד להוליא נשמה יקרה מהעומאה של בית בתואל, כן כל נשמה אומר השפ"א משביעין אותו קודם שירד לעוה"ז תהי לדיק ואל תהי רשע, אבל מה שמוטל על האדם שיהי שרת באמונה, שיבעל את עלמו לגמרי להשליחות, ועי"ז יהי לו עזר וסיוע מלמעלה.

The
Ibr
we take
before
coming to
this world

עיקר מה שמוטל על האדם הוא שיהי שרת באמונה, שיבעל את עלמו לגמרי להמשלה, שכל אדם הוא שליח לעוה"ז למלאות תפקיד מיוחד, והענה הוא להיות שרת באמונה, ולהיות בשמחה שזכה להשתעבד בבית הזה ולא ח"ו הכיפוך להשתדל להפטר מהשעבוד, ולחפש שעבודים אחרים בבית ברברי או כושי אחד, רק להיות שרת באמונה וזכה יזכה ללאות מכלל ארור לכלל ברוך.

ich
caused
to
enter

she
was a
complete
יקון

Separate
הר
אור

ליקוטי דיבורים פרשת חיי שרה

א) ויבא אברהם לספד לשרה ולבנתה, ובמדרש הנחומא (אות ד') שאברהם אמר על שרה הפרק של אשת חיל, ומפרש "בעה זה לב בעלה" אימתי בשעה שאמר לה אמרי נא אחותי את, "גמלתי עוב ולא רע כל ימי חיי, דרשה אמר ופשתים" בין יחק לי שמעאל וכו', "זממה שדה ותקחהו" זממה ונטלה שדה המכפלה ושם נקברה וכו', עי"ש במדרש שמפ' כל הפרק על שרה. ובזוה"ק (קכא:) הק' דמאי שנא שרה מכל הנשים שבעולם שלא נזכר מיחתן בחורה, ובאן מאריך החורה במנין השנים, ונקבע פרשה מיוחדת למיחתה, ומתרחן שם דשרה מיוחדת שירדה למזרים ולא נתדבק בה שום טומאה ורע ממזרים, עי"ש, וזהו פי' עיקר הדברים הם בשם משמאל תרע"ז.

in nek
said for
me

Why so
much about
me's death?

She was
unique in
that she
went to
Eretz
and
wasn't effed
by
הר

הפשוט בהמשך הפסוקים, בעה זה לב בעלה, שבעת שירדה למזרים היא בטוחה שלא תדבק בה שום רע כלל, וזהו גמלתי עוב ולא רע, היינו שבאמת לא נתדבק בה כלל הרע של מזרים.

וביתר ביאור, כי ידוע שאברהם ושרה חקנו חטא אדם וחיה, ועיקר החטא של אכילת עץ הדעת היה ע"י חיה, וכמו שאיחא שהנחש לא היה לו נגיעה לאדה"ר כלל, ורק ע"י חיה היה ביכולתו להכשיל את אדה"ר, ואברהם חיקן חלק החטא של אדה"ר² ושרה חקנה חטאה של חיה, וע"י החטא נעשה חטאנות של עוב ורע, כי אף קודם החטא היה מליאות של רע, אבל היה

She
listened
at
הנהג
הנהג
was
with
listening

דבר נפרד והי' מן השפה וי שיש מליאות של רע, אבל בהם הרע, ונעשה הרע ו החטא הוא כאשר נחברו ונשאר כולו עוב בלא תערו אברהם "גמלתי עוב ולא את הרע מהטוב, והיתה חטאה של חיה שנתן לו הדעת עוב ורע. וזכה יו הראשון: "בעה זה לב בעה כי כבר כתבנו שהכונה שבה הרע ממזרים, ועי"ז שה ממזרים, וזיררה את הו להמתנות ממזרים — בעבורה", כי אלו המתנות הקדושות שיש ממזרים, שו בה שום רע, זכחה ל מהמזריים, ואלו המתנות שהי' נמלא בין המזריים ובמדרשים שאלו המתנות ה שיהי' לבניי בעת שילאו מטעה אבות סימן לב מספה"ק כי בעת שילאו מו הנילוזי קדושה משם³, וזה אותה כמולה שאין בה הקדושה ממזרים, והכל היה שזיררו את כל הטוב ממל יחסר".

וכמו שמפרש הרה"ק ר' לינ למעוטי עכו"ם, אלא שהכונ ידו בכל הכונה על אברהם: